ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΝΑΝΟΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἡ ἱστορία των ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ Νάνοι κατὰ τὸν μεσαίωνα. Ἡ ζωή των στὰς διαφόρους αὐλάς. Γάμοι μεταξὺ νάνων. Αἱ ἰδιοτροπίαι των. Νάνος ἐντὸς δέρματος γάτας! Νάνος τὸ ἀνάστημα, Γολιὰθ τὴν δύναμιν. Ὁ Ὄβεν Φάρελ ποὺ ἐπούλησε ζῶν εἰσέτι τό... πτῶμα χου κτλ.

Στὴν ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος, συχνὰ ἀπαντῶμεν περιγραφὰς περὶ ὁλοκλήρων λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν νάνοι καὶ κατοικοῦσαν πέραν τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης, εἰς τὰς Ἰνδίας, στὴν Αἴγυπτο καὶ σὲ διαφόρους ἄλλους τόπους.

Περὶ τῶν νάνων αὐτῶν λαῶν κάμνουν λόγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ἀκόμη δὲ καὶ πολλοὶ τῶν νεωτέρων περιηγητῶν συνήντησαν διαφόρους φυλὰς μὲ κοντὸ ἀνάστημα στὴν Ἀφρική. Ἡ δόξα ὅμως τῶν νάνων στὴν Εὐρώπη καὶ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν ὡς γελωτοποιῶν στὰς αὐλὰς καὶ στὰ δημόσια θέαματα ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος.

Γνωστότατος νάνος κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἦτο ὁ Νικόλαος Φερρύ, ὁ ἐπωνομαζόμενος «Μπεμπέ», γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας Στανισλάου. Τοῦ νάνου αὐτοῦ ὁ σκελετὸς φυλάσσεται ἀκόμη καὶ σήμερα στὰς ἀνατομικὰς συλλογὰς τοῦ Μουσείου τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

Ὁ Bebé γεννήθηκε τὸ 1741 στὸ Vosges, οἱ δὲ γονεῖς του οὐδὲν φυσικὸν ἐλάττωμα εἶχαν. Τὴν ἡμέραν τῆς βαπτίσεώς του τὸν ἔφεραν στὴν ἐκκλησία μέσα σ' ἕνα... πιάτο — τόσο ἦταν μικρούλης. Γιὰ λίκνον του χρησιμοποιοῦσαν ἕνα παποῦτσι ἀνδρικὸ γεμάτο τρίχες γιὰ νὰ κρατᾶν ζέστη. Τόσο μικρὸ στόμα εἶχεν ὁ Bebé ὥστε οὐδέποτε ἠμπόρεσε νὰ βυζάξῃ ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἔτρεφαν μὲ μιὰ κατσίκα! Ὁ Bebé ἄρχισε νὰ μιλάῃ ὅταν ἦταν δεκαοχτὼ μηνῶν, πενταετὴς δὲ ἐζυγίσθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τῆς δουκίσσης τῆς Λωρραίνης καὶ εὑρέθη βάρους 9 λιτρῶν καὶ 7 οὐγκιῶν ἂν καὶ ἐφαίνετο ὡς εἰκοσαετής. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του ἦσαν καλῶς σχηματισμένα, ἦταν δὲ ἀκόμη καὶ ἐμορφούλης. Μνήμην εἶχε κατωτέραν τῶν συνομηλίκων του, πάθη δὲ πολλὰ καὶ πρὸ πάντων ἦταν λίαν ὀξύθυμος. Ἀγαποῦσε τὸ χορὸ καὶ τὴν μουσικήν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἄκουσε νὰ μιλοῦν περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπεθύμησε νὰ τὸν ἴδῃ. Τοῦ τὸν κουβάλησαν στὰ ἀνάκτορα καὶ ἔτσι ὁ Bebé ἔμεινε πλέον ἐκεῖ, ἀγάπησε πολὺ τὸν βασιλέα, καὶ ἀντηγαπήθη ἐπίσης ὑπ' αὐτοῦ. Δύο ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του, συμβάντος ἐν ἡλικίᾳ 23 ἐτῶν, ὁ Bebé ἐμνηστεύθη μετά τινος κυρίας νάνου ἐπίσης, εἶχε δὲ ὕψος τότε 33 δακτύλων. Ὁ Bebé εἶχεν ὑποστῆ πρόωρον γῆρας, πρὸ πάντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ θανάτου του, ἐφαίνετο λίαν καταβεβλημένος. Ὁ βασιλεὺς Στανίσλαος πολὺ ἐλυπήθη γιὰ τὸν θάνατόν του, καὶ τοῦ ἀνήγειρε καὶ μνημεῖον.

Ἡ σύζυγος τοῦ Bebé, Θηρεσία Σουβραί, τὴν ὁποίαν ἀναφέρουν ὡς παράδειγμα μακροβιότητος μεταξὺ τῶν νάνων εἶχε μνηστευθῆ μετὰ τοῦ Bebé κατὰ τὸ 1761, ἀλλ' ἂν καὶ ὁ Bebé ἀπέθανε πρὶν τελεσθῇ ὁ γάμος, ἐν τούτοις ἐξηκολούθει νὰ καλῆται Κυρία Bebé, Μετὰ ἔτη κάποιος ἐργολάβος θεάτρου ἔκαμε συμφωνία μαζύ της νὰ τὴν ἐπιδεικνύῃ στὸν λαὸν καὶ νὰ κερδίζουν χρήματα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Θηρεσία παρουσιάσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ κοινὸν κατὰ τὸ 1819, σὲ ἡλικίᾳ ἑβδομήκοντα τριῶν ἐτῶν. Μαζύ της εἶχε τὴν ἀδελφή της Βαρβάραν, κατὰ δύο ἔτη μεγαλειτέραν καὶ ὀλίγον ὑψηλοτέραν αὐτῆς. Ἂν κι' ἔφθασαν δὲ καὶ αἱ δύο των σὲ μεγάλη ἡλικία, ἐν τούτοις διετήρησαν τὴν ζωηρότητα καὶ εὐθυμίαν τῆς νεανικῆς των ἡλικίας.

Νάνος διάσημος ὑπῆρξε ἐπίσης καὶ ὁ Ἰωσὴφ Borulawshi, κόμης Πολωνός, γεννηθεὶς παρὰ τὸ Chaliez στὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν τὸ 1739. Κατεῖχε πολλὰ καὶ ποικίλα προτερήματα, ἔγραφε δὲ ἀγγλιστὶ τὰ «Ἀπομνημονεύματά του» τὰ ὁποῖα ἀμέσως μετεφράσθησαν εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἐξεδόθησαν τὸ 1788. Ἐπειδὴ ἡ οἰκογένειά του ἦταν φτωχή, τὸν παρέλαβε κοντά της ἡ κόμησσα Ταρνόου, καὶ τοῦ ἔδωσε ἀρίστην ἀνατροφὴν καὶ παιδείαν, καθόσον καὶ Borulawshi ἦτο ἐξυπνότατος. Κατόπιν ἕνεκα οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, παρέλαβε τὸν Ἰωσὴφ ἡ κόμησσα Οὐμιέσκα, ἡ ὁποία δεκαπενταετῆ τὸν παρουσίασεν εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν Μαρίαν Θηρεσίαν.

Τόσον δὲ ἤρεσεν αὐτὸς στὴν Αὐτοκράτειρα, ὥστε τὸ ἔπῆρε στὰ γόνατά της σὰν νὰ ἦταν βρέφος καὶ τὸν ρώτησε τὶ ἀξιοπρέπεργον εἶδεν στὴ Βιέννη; Borulawshi ἀποκρίθηκε ξεσπνότατα, ὅτι εἶδε πολλὰ ἀξιοπαρατήρητα πράγματα, περισσότερον ὅμως ὅλων αὐτῶν προσέθεσε τοῦ ἔκαμνε περίεργη ἐντύπωσι, ὅτι αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμὴ ἔβλεπε. —«Καὶ τί εἶναι αὐτὸ ποὺ βλέπεις αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ σοῦ φαίνεται τόσο περίεργο;» ρώτησεν ἡ Θηρεσία. Καὶ ὁ τσαχπίνης νάνος ἀποκρίθηκε :—«Τὸ νὰ βλέπω ἕνα ἀνθρωπίσκο σὰν καὶ μένα νὰ κάθεται στὰ γόνατα μιᾶς τόσο μεγάλης κυρίας!» Ἡ Αὐτοκράτειρα πολὺ εὐχαριστήθη ἐκ τῆς ἀπαντήσεως καὶ ὅταν ὁ νάνος ἀνεχώρησε τῷ ἔδώρησε ἕνα διαμαντένιο δαχτυλίδι. Ὕστερα ἡ κόμησα Οὐμιέσκα μετὰ τοῦ Borulawshi μετέβη εἰς Λουνεβίλλην ὅπου ὁ βασιλεὺς Στανίσλαος, συγγενής της, προσέφερε φιλοξενίαν καὶ σ' αὐτὴ καὶ στὸν νάνον της, στὰ ὀνάκτορά του, στὰ ὁποῖα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κατοικοῦσε καὶ ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς νάνος Bebé, ὅστις ἦτο ὀλίγον ὑψηλότερος τοῦ Borulawshi. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὁ Borulawshi ἦταν εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους. Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας μὲ τὸν Bebé, ὅστις ὅμως βραδύτερον τὸν ἐξηλότύπει ὑπερβολικά. Τὸν ἐμίσησε μάλιστα ὅταν εἶδεν ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸν προτιμοῦσε περισσότερο ἀπὸ αὐτόν.

Μιὰ ἡμέρα ποὺ καὶ οἱ δύο νάνοι βρισκόντουσαν στὸ δωμάτιο τοῦ βασιλέως, ὁ Στανίσλαος ρώτησε τὸν Barulawshi περὶ πλείστων πραγμάτων, ἀπήντησε δὲ αὐτὸς σ' ὅλας τὰς ἐρωτήσεις λογικὰ καὶ ἔξυπνα.

— Ἰδὲς Bebé, εἶπεν τότε ὁ βασιλεύς, τὶ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ σας. Ὁ Borulawshi εἶνε ἀξιαγάπητος, εὔθυμος, εὐχάριστος καὶ πεπαιδευμένος, ἐνῷ σὺ δὲν εἶσαι παρὰ μόνον μιὰ μικρὴ μηχανή!

Ὁ Bebé δὲν ἀπήντησε τίποτε. Κατάπιε τὴν προσβολὴ αὐτή, ἀλλ' ὡρκίσθηκε νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ὅταν ὁ βασιλεὺς βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιό του, πλησίασε σιγὰ τὸν Borulawshi καὶ ἁρπάζοντάς τον ἀπὸ τὴν μέση θέλησε νὰ τὸν ρίξῃ στὸ ἀναμμένο τζάκι. Ὁ Borulawshi ὅμως ἦταν δυνατώτερος καὶ ὑπερασπίσθηκε ὅσο μποροῦσε. Ὁ θόρυβος τοῦ καυγᾶ τῶν δύο νάνων ἔφθασε μέχρι τοῦ Στανισλάου, ὁ ὁποῖος ἔτρεξε τοὺς ἐχώρισε καὶ διέταξε τὸν Bebé νὰ μὴ φανῇ πλέον μπροστά του. Καὶ συνεχώρησε μὲν ὁ βασιλεὺς μετά τινα καιρὸν τὸν Bebé, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν ὅτι θὰ ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Porulawshi δημοσία συγνώμην. Ἡ λύπη τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε λόγῳ τῆς ταπεινώσεως ταύτης ὁ Bebé ἐπέφερε πειὸ γρήγορα τὸν θάνατόν του.

Ὁ Borulawshi ἐξακολούθησε κατόπιν νὰ περιέρχεται μαζὺ μὲ τὴν κόμησσα τὰς κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς πόλεις, ὅπου ὅλοι ἔτρεχαν νὰ τὸν δοῦν καὶ νὰ τὸν θαυμάσουν. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἐνυμφεύθη μὲ μιὰ γαλλίδα ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς κομήσσης Οὐμιέσκας, καὶ ἀπέκτησε δύο τέκνα. Ἀπεβίωσε δὲ στὴν Ἀγγλία τὸ 1837 σὲ ἡλικίᾳ 98 ἐτῶν. Κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ παραδόξως τὸ ἀνάστημά του ἀνεπτύχθη ὀλίγον.

Ἕτερος νάνος, ἐπίσης γνωστός, εἶνε καὶ ὁ Jeffrey Hudson, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1616. Ἐκ τῆς οἰκογενείας του μόνος αὐτὸς ἐγεννήθη τοιοῦτος! Ὅταν ἦταν 8 χρόνων, ὁ πατέρας του τὸν παρουσίασε στὴν δούκισσα Βουκιγχαμ, στὴν ὁποία τόσο ἄρεσεν, ὥστε τὸν ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν πατέρα του. Ὁ πατέρας τοῦ Jeffrey ἔτσι φτωχὸς καθὼς ἦταν δὲν δυσκολεύθη νὰ τῆς τὸν παραχωρήσῃ καὶ ἔτσι ὁ μικρὸς Jeffrey ἀντήλλαξε τὰ φτωχικὰ ἐνδύματά του μὲ μεγαλοπρεπῆ μετάξινα καὶ ἐπῆρε στὴν ὑπηρεσία του δύο ὑπηρέτας. Γιὰ τὸν νάνον αὐτὸν διηγοῦνται τὰ ἑξῆς: Ὅταν ἦταν μικρὸς κάποιοι ἀστεῖοι τὸν δίπλωσαν στὸ δέρμα τῆς γάτας κάποιας φλύαρης γρηᾶς καὶ τὸν ἀκούμπησαν στὸ τζάκι της. Ἡ γρηὰ εἶχε στὸ τραπέζι της καλεσμένες παλιὲς φιλενάδες της. Ἔξαφνα γύρισε πρὸς τὸν δῆθεν γάτον, νομίζουσα πῶς εἶνε ὁ πολυαγαπημένος της τζιτζίκος καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα κομμάτι κρέατος. «Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ νάνος μέσα ἀπ' τὸ τομάρι τῆς γάτας. Ὅτάν πεινάσω ξέρω νὰ φάω μόνος μου!» Συγχρόνως δὲ ἐπήδησεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὸ τὶ ἐπηκολούθησε δὲν περιγράφεται. Αἱ δυστυχισμένες γρηᾶς φοβήθηκαν τόσο ὥστε τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια κραυγάζουσαι γοερῶς.

Ὀλίγον καιρὸν μετὰ τοὺς γάμους του, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Κάρολος Α' περιηγεῖτο τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς νεαρᾶς συζύγου του Ἑρρικέτης Μαρίας. Ἔτυχε δὲ νὰ φιλοξενηθῇ ὑπὸ τοῦ δουκὸς Βουκιγχαμ, ὅστις πρὸς τιμήν του ἔδωκε πολλὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς καὶ συμπόσια. Σ' ἕνα τῶν συμποσίων αὐτῶν ὁ Κάρολος εἶδε τὸν Jeffrey, πρὸς μεγίστην του ἔκπληξιν, νὰ βγαίνῃ μέσα ἀπὸ ἕνα ζυμαρικὸ ὠπλισμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὡς ἱππότης. Τόσον τὸ ἀστεῖον αὐτὸ ὅσον καὶ ὁ νάνος ἄρεσαν πολὺ στὴν Βασίλισσα, ἡ ὁποία τὸν ζήτησε καὶ τὸν πῆρε ὡς ἀκόλουθόν της. Μιὰ ἡμέρα ὁ Βασιλεὺς εὑρισκόμενος εἰς εὐθυμίαν ἔδωσε στὸν νάνον αὐτὸν τὸν τίτλο τοῦ ἱππότου, χάριν ἀστειότητος. Ὁ νάνος ὅμως τὸ πῆρε ἀπάνω του καὶ περιφρόνησε τὸν φτωχὸν καὶ ἄσημον πατέρα του. Ὁ Κάρολος πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸν ἐτιμώρησε σκληρῶς.

Κατὰ τὸ 1644, ὅταν μετὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν καρατόμησιν Καρόλου τοῦ Α'. ἡ βασίλισσα Ἑρρικέτη Μαρία κατέφυγεν στὴν Γαλλίαν, ὁ Jeffrey, πιστός της ὡς πάντοτε ἀκόλουθος, τὴν ἠκολούθησε· στὸ δρόμο ὅμως προσεκάλεσεν εἰς μονομαχίαν εὐγενῆ τινα, Grofts καλούμενον, ὅστις μυριοτρόπως καθ' ἅπαν τὸ ταξείδιον τὸν ἠνώχλει διὰ προσβολῶν καὶ ἐμπαιγμῶν. Τοῦ Grofts δεχθέντος τὴν μονομαχίαν, ὁ Jeffrey ἔχων ἀνὰ χεῖρας ρεβόλβερ ἀνέβη ἐφ' ἵππου, ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὸν Grofts, πρὸς μεγίστων τῶν παρισταμένων ἔκπληξιν.

Ὁ Jeffrey ἀπεβίωσεν στὸ Λονδῖνο τὸ 1682 σὲ ἡλικίᾳ 63ἐτῶν στὶς φυλακαῖς τοῦ Οὐεστμίνστερ, ὅπου εἶχε ριφθῇ ὡς συνένοχος συνομωσίας κατὰ τοῦ Πάπα.

Περίεργος ἐπίσης νάνος ποταπῆς καταγωγῆς, μὲ δύναμιν Ἡρακλέους ἔζη στὸ Λονδίνο κατὰ τὸ 1735. Κατήγετο ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ὠνομάζετο Ὄβεν Φάρελ. Ὁ Ὄβεν εἶχε ἀνάστημα 4 ποδῶν καὶ 9 δακτύλων. Ἐν τούτοις μία ἡμέρα, πρὸς μεγίστην τῶν παριστα-μένων ἔκπληξιν, ἐσήκωσε τέσσαρας ἄνδρας, δύο μὲ τὸ κάθε του χέρι! Τὸν συνεβούλευσαν τότε νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὰς πόλεις, ὡς ἀξιοπερίεργον δημιούργημα τῆς φύσεως. Τὴν συμβουλὴν αὐτὴν τὴν ἀκολούθησέ ἀρκετὸ καιρὸ. Ἀργότερα ξαναγύρισε στὸ Λονδῖνο, ὅπου ἐπειδὴ ἦτο λίαν ὀκνηρός, ἔζησεν ἀθλίως, ἐπαιτῶν στοὺς δρόμους. Ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1742. Ἔτη τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου του εἶχε πωλήσῃ τὸ σῶμα του ἀντὶ μικροῦ συντάξέως εἰς ἕνα χειροῦργο!...

Αὐτὰ περὶ τῶν ἱστορικῶν νάνων. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἄλλοι πλὴν αὐτῶν, ἀρκετὰ σημαντικοί, θὰ ἀσχοληθῶμεν δὲ μὲ τὴν ζωήν των, τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας των στὸ προσεχὲς φύλλον.

Ὁ Ἱστορικὸς